

12-03.

In memoriam.

Aart van de Pol is overleden.

Dat gebeurde in zijn jachtveld. Aart was een jager en hondenman in hart en nieren. Aart schoot goed en veel. Hij was geen schutter, maar een weidelijk jager met oog voor alles wat er in de natuur gebeurde. Hij had zijn jachtveld op orde-----was er het hele jaar mee bezig-----en oogste duurzaam. Het contact met de landeigenaren stond voorop en daar had iedereen rekening mee te houden. Aart had plezier in het bezig zijn met zijn hond Tika van de Westkerkseberg [Ned.Kamp.en Cw Milo van Mosmalen X Ned.Kamp.NJk 2009. Kitty van de Westkerkseberg] en zijn hond genoot van het werken met en voor de baas.

Een speciaal koppel met een bijzondere neus voor de jacht.

Aart was jaren vroeger liefhebber van het ras De Heidewachtel/Kleine Münsterlander. Hij had succes met dat ras en had zijn eigen kennelnaam. Had kijk op fokken en het werken op de proeven en op de jacht. Door zijn kennis van het ras had hij toen al contact met kennel von Heek in Duitsland.

Maar, tijden veranderen en de Heidewachtel kreeg het bij Aart te zwaar-----veel hazen en de ganzen kwamen ook steeds meer voor de loop. Aart ging zich oriënteren op een ander ras. Zo kwam hij een gelijkgezinde tegen-----eveneens hondenman/jager/kenner van honden rassen en keurmeester-----Cor Woets. Aan Cor vertelde hij van zijn zoektocht naar een ander ras en nadat Cor het verhaal gehoord had, zei hij: “Je moet Aart Mosterd eens bellen en hem je verhaal. vertellen”. Ja , zo kreeg ik Aart aan de lijn en hij vertelde van Cor en dat hij Milo aan het werk gezien had en zijn prestaties kende. Of ik een pup van Milo voor hem had en of ik een keer mee wilde jagen. Dat laatste mocht , wat mij betreft op korte termijn, maar een pup kon ff duren. Aart had geen haast en ik wist wat hij zocht. Zo is Aart weer bij Wilma terecht gekomen en-----zo als dat met Aart gaat-----over en weer werd er uitgenodigd en zo is Aart aan zijn Tika gekomen.Een fantastisch fijne hond.

Aart was goed bezig met zijn Langhaar, verdiepte zich in prestaties en afstamming en had al gauw een duidelijke mening, die op kennis en ervaring stoelde.Daar kunnen veel hondenmensen een voorbeeld aannemen.

Aart zocht een reu voor zijn Tika om zijn kennelnaam van de Bosschehoeve door te geven. Ik bespaar de details, maar hij is uitgekomen bij-----kennel von Heek. Een hernieuwde kennismaking. Tika kreeg een mooi nest. Daarna werden de training en de jacht weer opgepakt. Eind vorig jaar kreeg Aart een ernstige waarschuwing en een opname in het ziekenhuis was het gevolg.Daarna voelde Aart zich weer goed [of beter]

Op 28 februari hebben voor het laatst contact gehad via de telefoon. Aart was na zijn ziekenhuis opname weer in het veld bezig, kraaien bestrijden, ganzen verjagen en mollenvangen “Ben je nog voor de Nimrod bezig “was mijn vraag. Hij trainde nu voor zichzelf en was te vreden over haar manier van werken. Ik ben er van overtuigd dat, als de Nimrod dit jaar wel doorgaat, Aart bij de deelnemers zou zijn.

Een goede vriend, een fijn mens ,is niet meer.

Ik wens Rieky en allen die van Aart houden veel sterkte om het verlies een plaats te kunnen geven. Dat ook Tika verdriet heeft over het missen van haar baas weet ik zeker.